

கௌதம் பதிப்பகம்

எண் 2, சத்தியவதி நகர் முதல் தெரு, பாடி, சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி : +91-94440-86888, 98947-62888, 90422-76544, 96888-29900
மின்னஞ்சல் : admin@gowthampathippagam.com Website : www.gowthampathippagam.com

தீபம் நா.பார்த்தசாரதியின் படைப்புகள் பிறந்த மண்

16. பாவம்! பன்னீர்ச்செல்வம்...

வட்டிக்கடைப் பன்னீர் செல்வத்திற்குக் குறிஞ்சியூரில் இன்னொரு பெயர் அவரிடம் கடன் வாங்கி அனுபவப் பட்டவர்களால் சூட்டப்பட்டிருந்தது. 'நட்சத்திரேயன்' என்ற திருப்பெயர் தான் அது. அசல் வசூலாவதற்குள் அரட்டியும் மிரட்டியும் அவர் வசூல் செய்யும் வட்டிப் பணத்தின் தொகை சில சமயங்களில் அசலைக் காட்டிலும் கூட அதிகமாகிவிடும். அசல் தொகையை மொத்தமாகக் கொடுத்து அடைப்பதற்கு முன் கடன் வாங்கியவர் தனித்தனியாக எவ்வளவு கொடுத்தாலும் அவையெல்லாவற்றையும் வட்டிக் கணக்கில் தான் வரவு வைப்பார் மனிதர். மொத்தமாக அசலைக் கொடுத்து அடைக்க முடியாத எவனாவதொரு அப்பாவி 'அசல் அடைபட்டுக் கொண்டு வருகிறது' - என்ற நம்பிக்கையோடு வட்டியோடு சிறிது சிறிதாக - தவணையில் கொடுத்துக் கொண்டு வருவான். இந்தக் கல்நெஞ்சக்கார மனிதரோ அசல் கணக்கில் ஒன்றும் வரவு வைக்காமல் வட்டிப்பணம், தவணையாக வந்த பணம் - எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வட்டிக் கணக்கிலேயே வரவு வைத்து வாயில் போட்டுக் கொள்வார். வருட முடிவில், "அசல் இன்னும் அப்படியே இருக்கிறது? எப்போது அடைக்கப்போகிறாய்?" - என்று அவர் அதட்டிக் கேட்கும் போது அவரிடம் கடன் வாங்கிய ஏழைக்கு வயிறு பற்றி எரியும்.

இப்படி ஏழைகளின் வயிற்றெரிச்சலை எல்லாம் கொட்டிக் கொண்டு காசு சேர்த்துப் பணக்காரர் ஆனவர் அவர். வட்டிக்குக்

கடன் கொடுத்து வாங்கும் தொழிலில் ஈவு, இரக்கம், நியாயம் - இவையெல்லாம் பார்த்தால் முன்னுக்கு வரமுடியாதென்பது அவர் கருத்து. அந்தக் கருத்தை வாய்க்கு வாய், பேச்சுக்கு பேச்சு, - சமயம் நேரும்போதெல்லாம் மற்றவர்களிடம் சொல்லிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வார் அவர். மற்றவர்களால் பெருமைப்படுத்தப் படாதவர்கள் வேறு எப்படித்தான் பெருமையை அடைய முடியும்? தங்களைப் பற்றித் தாங்களே அப்படி ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டு தானே பெருமை பெற வேண்டும்? சந்தர்ப்பம் நேரும்போது கடன் தொகைக்கு ஈடாக, வீடோ, நிலமோ - எதையும் ஜப்தி செய்து அபகரித்துக் கொள்ளத் தயங்கமாட்டார்.

இதனால் ஊரிலுள்ள நல்ல விளை நிலங்களில் பெரும்பாலானவை அவருக்குச் சொந்தமாயிருந்தன. வீடுகளிலும் இரண்டு மூன்று அவர் வசமாயிருந்தன. அப்படி வந்த வீடுகளையெல்லாம் குடியிருப்பவர்களுக்கு வாடகை பேசி விட்டிருந்தார். அந்தச் சிறிய ஊரில் மாதத்திற்கு இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாய்க்கு வசதியுள்ள வீடுகள் வாடகைக்கு கிடைத்து வந்தன. அந்த முறையை மாற்றி எட்டு ரூபாய், பத்து ரூபாய், என்று வீட்டு வாடகை உயரக் காரணமாயிருந்தவரே அவர் தாம்.

இவையெல்லாம் போதாதென்று இப்போது சில மாதங்களாக வட்டிக்கடைப் பன்னீர்ச்செல்வம் இன்னொரு புதிய தொழிலின் மூலமும் பணம் குவிக்கத் தொடங்கியிருந்தார். அந்த ஊரைச் சுற்றி நாற்புறமும் இருந்த மலைத்தொடர்களில் விறகுக்குப் பயன்படும் மரங்கள் கணக்கில்லாமல் இருந்தன. அவற்றை மலைப் பகுதிகளிலேயே வெட்டி கரிக்காக மூட்டம் போட்டு எரித்துக் கரிமூட்டைகளாக மாற்றினால் பக்கத்து நகரங்களில் மூட்டை நாலு ரூபாய் - ஐந்து ரூபாய்க்கு விலை போயிற்று.

சர்க்கார் - காட்டிலாகாவின் பாதுகாப்புக்குட்பட்ட மலைப் பகுதிகளில் பெயருக்குச் சிறிது பணம் கட்டிப் 'பட்டுப் போன -

காய்ந்து வற்றிய மரங்களை மட்டும் வெட்டிக் கொள்ளலாம்' - என்று லைசென்ஸ் பெற்றுக் கொண்டு பச்சை மரங்கள், பலனுள்ள மரங்கள் - எல்லாவற்றிலுமே கைவைத்தார் அவர். 'இப்படிச் செய்கிறீர்களே' - என்று கேட்பதற்காகத் திறந்த வாய்களில் எல்லாம் பணத்தைப் போட்டு அடைத்து வைத்தார். பத்து லட்சம் ரூபாய் இலாபம் கிடைக்கிற போது பத்து ரூபாயை அந்தக் காரியத்துக்கு ஒத்துழைக்கிறவர்கள் பக்கம் வீசி ஏறிந்து விட்டால் குடியா முழுகிவிடும்? பச்சை மரங்களையும் பயனுள்ள மரங்களையும் வெட்டக்கூடாதென்று லைசென்ஸிலும் சட்டத்திலும் நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன! இருந்தால் இருக்கட்டுமே! அவற்றை யாராவது கவனித்தால் தானே?

பன்னீர்ச்செல்வத்தின் கை இந்தப் புதிய தொழில் துறையில் மேலும் ஓங்கிக் கொண்டு வந்தது. இந்தத் தொழில் உபயோகத்துக்காக அவருக்கு இன்னொரு வீடு தேவையாக இருந்தது. விறகு, கரிமூட்டைகளை 'ஸ்டாக்' வைத்துக் கொள்வதற்குக் கிட்டங்கி போல் ஒரு இடம் வேண்டியிருந்தது. ஏற்கெனவே தமக்கு உரியனவாகியிருந்த வீடுகளில் மாதவாடகை பேசி ஆட்களைக் குடிவைத்து விட்டதனால், "வேறு எந்த வீடு தம் வலையில் சிக்கும்?" - என்று யோசித்துக் கொண்டே இருந்தார்.

அழகியநம்பி கொழும்புக்குக் கப்பலேறி விட்டான் என்றவுடன் அவருக்கு ஒரு நம்பிக்கை உண்டாயிற்று. கடனைத் தரச் சொல்லி மிரட்டினால் - பழைய காலத்து மாதிரியில் அரண்மனை போல் கட்டப்பட்ட அந்தப் பெரிய வீடு தன்னுடைய கைக்கு வந்துவிடும் என்ற சபலம் தட்டியது பன்னீர்ச்செல்வத்திற்கு. ஆண்பிள்ளையில்லாத வீடு. நாலுமுறை நேரில் போய் அதட்டிக் கேட்டால், "இப்போது எங்களால் ஒன்றும் கொடுக்க முடியாது! இருப்பது இந்த வீடு ஒன்றுதான். முடியுமானால் இதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" - என்று வல்வழக்குப் பேசுவார்கள். அதையே ஒரு சாக்காக வைத்துக் கொண்டு கோர்ட் மூலம் வீட்டைக் கைப்பற்றி

விடலாம். அசலைக் கேட்டாலாவது 'இரண்டு வருஷம் தவணை பாக்கியிருக்கிறதே' - என்று மறுத்துச் சொல்லுவார்கள். அதுவும் நியாயந்தான். 'வட்டியே ஐந்நூறு ரூபாய்க்கு மேலாகிறது. தரப்போகிறீர்களா? இல்லையா?' - என்றால் அவர்களுக்குப் பதில் பேச வாயில்லை. 'இப்போதுள்ள நிலையில் அழகியநம்பியின் தாயும், தங்கையும் எனக்கு ஒரு சல்லிக் காசு தர முடியாது. கொழும்பில் போன புதிதில் அழகியநம்பியாலும் அவ்வளவு பணம் சேர்த்து அனுப்ப முடியாது. நான் மட்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விடாமல் முயற்சி செய்தால் அந்த வீடு நிச்சயம் என் வசத்திற்கு வந்துவிடும்.' என்று ஒரு மாதிரித் தமக்குள் தீர்மானம் செய்து கொண்டிருந்தார் பன்னீர்ச்செல்வம். அந்தக்காலத்தில் பெட்ரோல் கிடைப்பது கடினமாக இருந்ததால், சர்வீஸ் பஸ்கள், சாமான் லாரிகள் - எல்லாம் கரியில் தான் ஓடின. பன்னீர்ச்செல்வத்தின் கரி விறகு - தயாரிப்புத் தொழில் பெருகுவதற்கு அமோகமான சூழ்நிலை வாய்த்திருந்தது.

மனிதர் பணத்தை மலையாகக் குவித்தார். அவ்வளவு பணத்தை ஆள்கிறவருக்குக் கிட்டங்கி வைத்துக் கொள்ள ஒரு வீடு தானா கிடைக்காது? செண்டுக்குப் பத்து ரூபாய் வீதம் பணம் கொடுத்தால் ஊர்க்கோடியில் அருமையான காலிமனை விலைக்குக் கிடைக்கும். அந்தக் காலி மனையை விலைக்கு வாங்கி நூறு ரூபாய் செலவழித்தால் ஒரே சமயத்தில் நானூறு ஐநூறு கரி மூட்டைகளையும், நூறு டன் விறகையும் அடுக்கும்படியான ஒரு பெரிய கொட்டகை போட்டு விடலாம்.

ஏனோ, அந்தப் பணக்காரருக்கு அது தோன்றவே இல்லை. அழகியநம்பி என்ற ஒரு ஏழையின் வீட்டைத்தான் அவருடைய கண்கள் தேடின.

அன்று வீடுதேடிச் சென்று அழகியநம்பியின் தாயைப் பார்த்து 'பதினைந்து நாட்களில் வட்டிப் பணம் கைக்கு வந்து சேராவிட்டால்

நான் மிகவும் கெட்டவனாக நடந்து கொள்வேன்' - என்று மிரட்டிய போது கூட அந்த வீட்டை வசப்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கத்தோடு தான் மிரட்டிவிட்டு வந்திருந்தார்.

அப்போதிருந்து பதினைந்து இருபது நாட்களில் அந்த வீடு தம் வசமாகிவிடும் என்று ஒவ்வொரு நாளும் கோழிக்கனாக் கண்டு கொண்டிருந்தார் அவர்.

பன்னீர்ச்செல்வம் இப்படி ஏதாவது செய்து விடுவார் என்பதை அவர் வந்து விசாரித்துவிட்டுச் சென்ற விதத்திலிருந்தே அனுமானித்துக் கொண்டிருந்தாள் அழகியநம்பியின் அன்னை. 'பிள்ளையும் ஊரில் இல்லாத சமயத்தில் இருக்கிற ஒரே ஆதரவான வீட்டை இழந்துவிடக் கூடாது. என்ன தந்திரம் செய்தாவது, வட்டிப் பணத்தை இந்த மனிதன் முகத்தில் விட்டெறிந்து விட்டால் இன்னும் ஒரு வருடத்திற்கு இவன் நம் வீட்டு வாசல் படியை மிதிக்க முடியாது. கடன் நோட்டு காலாவதியாவதற்கு இன்னும் ஒரு வருடம் இருக்கிறதே?" - என்று எண்ணிக் கொண்டு ஒரு தீர்மானத்தோடு காந்திமதி ஆச்சியின் இட்டிலிக்கடைக்கு வந்திருந்தாள் அந்தம்மாள். காந்திமதி ஆச்சியின் கையில் ரொக்கமாக கொஞ்சம் இருப்பு உண்டு என்பது முத்தம்மாள் அண்ணிக்குத் தெரியும். தான் வீடு தேடிப் போய்க் கேட்டாள் ஆச்சி மறுக்கமாட்டாள் என்ற நம்பிக்கை அந்த அம்மாளுக்கு இருந்தது.

காந்திமதி ஆச்சியைச் சந்தித்த முத்தம்மாள் அண்ணி சிறிது நேரம் பொதுவான செய்திகளைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டுப் பின்பு தான் வந்த காரியத்தைப் பிரஸ்தாபித்தாள்.

"அழகியநம்பியிடமிருந்து இன்றைக்கு எனக்கும் ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. அதில் கூடப் பொதுவாக ஏதோ எழுதியிருந்தான்.

'அம்மாவும் தங்கையும் ஊரில் தனியாக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அடிக்கடி உதவிகள் செய்து பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்' - என்று போகும்போது சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறான். நமக்குள் ஒருத்தருக்கொருத்தர் விட்டுக் கொடுத்துவிடவா போகிறோம்?" - என்று சிரித்துக் கொண்டே சொன்னாள் ஆச்சி.

"ஆச்சி உங்களுக்குத் தங்கமான மனசு! எனக்குத் தெரியாதா என்ன? அந்தக் காந்திமதி அம்மனை எல்லோரும் தெய்வமாகக் கும்பிடுவது போல் நான் உங்களையும் கும்பிடவேண்டும். இந்த இக்கட்டான சமயத்தில் என்னைக் கைவிட்டு விடாதீர்கள். அந்தப் படுபாவி பன்னீர்ச்செல்வம் வீட்டையும் பிடுங்கிக் கொண்டு என்னையும் என் பெண்ணையும் நடுத்தெருவில் நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். நீங்கள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும்." - முத்தம்மா எண்ணியின் சொற்கள் துக்கமும், கவலையும் தோய்ந்து வெளிவந்தன.

"நீங்கள் எதற்கும் பயப்பட வேண்டாம் அம்மா? உங்கள் பிள்ளையின் தங்கமான மனத்திற்காகவே நான் எவ்வளவோ உதவி செய்யலாமே! அந்த மாதிரி உங்களுக்கு எதுவும் யாரும் கெடுதல் செய்வதைப் பார்த்துக் கொண்டு நாங்கள் சும்மா இருந்துவிடுவோமா? அந்தப் பன்னீர்ச்செல்வத்திற்குக் கேடுகாலம் வந்துவிட்டது போலிருக்கிறது. இல்லையானால் இப்படிப் பேராசை பிடித்துப் போய்த் திரியமாட்டான். மலையிலிருக்கிற மரங்களை மொட்டையடித்துக் காசு சேர்க்கிறது போதாதென்று ஏழை, எளியவர்களையும் மொட்டையடித்து வயிற்றெரிச்சலை கொட்டிக் கொள்ளப் பார்க்கிறான். ஊரில் இவனை ஏனென்று கேட்பார் இல்லையா?" -

காந்திமதி ஆச்சியின் வார்த்தைகள் அழகிய நம்பியின் தாய்க்குச் சிறிது தைரியத்தை உண்டாக்கின.

"வட்டியை மட்டும் தானே இப்போது கொடுக்க வேண்டும்? அசலுக்கு இன்னும் நாள் இருக்கிறதோ; இல்லையோ?" ஆச்சி கேட்டாள்.

"ஆமாம்! வட்டிதான்; இரண்டு வருஷத்துப் பாக்கி நிற்கிறது. ஐநூறு ரூபாய் வரை சேர்ந்து விட்டது. அதைக் கொடுத்து ஒழித்து விட்டால் இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்கு அசலைப் பற்றிப் பேச முடியாது."

"ஐநூறு ஆகுமா?..."

"ஏன் ஆச்சி? உங்கள் கைவசம் இப்போது அவ்வளவு இருக்காதா?"

"இல்லாமல் என்ன? இரண்டு நாளில் புரட்டிவிடலாம். எதற்கும் நாளை அல்லது நாளன்றைக்குக் கோமுவிடம் சொல்லி அனுப்புகிறேன். நீங்கள் இங்கே வாருங்கள். பன்னீர்ச்செல்வத்தையும் இங்கேயே வரச்சொல்லிக் கூப்பிட்டு அனுப்புகிறேன். மணியக்கார நாராயண பிள்ளையைப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு பத்திரத்தில் வட்டியை வரவுவைத்து விட்டுப் பணத்தைக் கொடுத்துவிடுவோம். நாமாகவே பணத்தைக் கொடுத்து வரவு வைத்துவிடலாம். இருந்தாலும் ஒரு ஆண்பிள்ளை பக்கத்திலிருந்தால் நல்லதுதானே?" - என்று காந்திமதி ஆச்சி கூறியபோது கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த முத்தளம்மாள் எண்ணியின் மனம் குளிர்ந்தது.

"நல்ல சமயத்தில் கஷ்டமறிந்து உதவி செய்கிறீர்கள். இதை நான் என்றைக்கும் மறக்க மாட்டேன்." - தன் உள்ளத்தில் பெருகும் நன்றியுணர்ச்சியை இந்தச் சில சொற்களால் காந்திமதி ஆச்சிக்குத் தெரிவிக்க முயன்றாள் முத்தம்மாள் எண்ணி.

"எனக்குக் கூடவா நீங்கள் இந்த உபசார வார்த்தைகள் எல்லாம் சொல்ல வேண்டும்?" - என்று தன்னடக்கமாகப் பணிவோடு கூறிக் கொண்டாள் காந்திமதி ஆச்சி.

வந்த காரியம் சாதகமாக முடிந்த பெருமையில் விடைபெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டாள் அழகியநம்பியின் தாய்.

இரண்டு நாள் கழித்து இப்படி தாம் முற்றிலும் எதிர்பாராத நிகழ்ச்சி நடைபெறுமென்று பன்னீர்ச்செல்வம் கனவில் கூட நினைத்திருக்க மாட்டார். காந்திமதி ஆச்சியின் பெண் கோழு அவருடைய வீடு தேடி வந்து அவரைக் கூப்பிட்டபோது அவரால் நம்பவே முடியவில்லை.

"என்ன காரியமாக ஆச்சி என்னைக் கூப்பிடுகிறார்?"

"எங்கள் இட்டிலிக் கடையில் அழகியநம்பியின் தாயாரும், மணியக்கார நாராயண பிள்ளையும் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அம்மாள் உங்களுக்கு ஏதோ வட்டிப் பணம் தரவேண்டுமாம். இப்போது அதைக் கொடுத்துவிடலாம் என்று தான் உங்களைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வரச் சொன்னார்கள். வரும்போது கடன்பத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு வரச் சொன்னார்கள்." - என்று சிறுமி கோழு மூச்சு விடாமல் சொல்லி முடித்த போது பன்னீர்ச்செல்வத்திற்குப் பெரும் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. இவ்வளவு விரைவில் முத்தம்மாள் அண்ணிக்குப் பணம் எப்படிக் கிடைத்ததென்று வியந்தார் அவர்.

'சரிதான்! இந்தக் காந்திமதி ஆச்சியும், பெருமாள் கோவில் மணியக்காரப் பிள்ளையும் சேர்ந்து கொண்டு இவளுக்குப் பண உதவி செய்திருக்க வேண்டும். இல்லையானால் ஐநூறு ரூபாயை

இரண்டே இரண்டு நாளில் இவளால் எப்படிச் சேர்க்க முடியும்? அடாடா! நல்ல சமயத்தில் கெடுத்து விட்டார்களே. இன்னும் இரண்டு வாரத்தில் அந்த வீட்டைக் கைப்பற்றியிருப்பேனே. இப்போது அது முடியாமல் செய்து விடுவார்கள் போலிருக்கிறதே' - என்றெண்ணி வருந்தியது திருவாளர் பன்னீர்ச்செல்வத்தின் உள்ளம்.

கடன் பத்திரத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு காந்திமதி ஆச்சியின் இட்டிலிக் கடையை நோக்கி நடந்தார் அவர். சிறுமி கோழு அவருக்கு முன்னால் நடந்தாள்.

"வாருங்கள், உங்களுக்காகத்தான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கடன் பத்திரம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களோ?" - என்று பன்னீர்ச்செல்வத்தை வரவேற்று இட்டிலிக்கடைக்குள் அழைத்துக் கொண்டு போனார் மணியக்காரப் பிள்ளை.

கடைக்குள் காந்திமதி ஆச்சியும் முத்தம்மா எண்ணியும் பணத்தோடு தயாராகக் காத்துக் கொண்டு இருந்தனர். பத்தே நிமிஷங்களில் காரியம் முடிந்து விட்டது. வட்டிப் பணத்தை எண்ணிக் கொடுத்துக் கடன் பத்திரத்தில் வரவு வைத்தபின் பன்னீர்ச்செல்வத்தை அனுப்பிவிட்டனர். மணியக்கார நாராயண பிள்ளை அருகிலிருந்ததனால் காரியம் துரிதமாக முடிந்து விட்டது. 'பாவம்' பன்னீர்ச்செல்வம்! நன்றாக ஏமாந்து விட்டார்.

அன்று குறிஞ்சியூரிலிருந்து வெளியேறிய தபால் கட்டுக்கள் அடங்கிய பையில் இலங்கைக்கு இரண்டே இரண்டு கடிதங்கள் இருந்தன. அந்த இரண்டும் அழகிய நம்பியின் பெயருக்குச் சென்றன என்பதை இங்கே தனியாகக் கூறவும் வேண்டுமோ?

Gowtham Web Services

Our Websites: www.chennaiLibrary.com, www.samaiyalarai.com, www.tamilthiraiulagam.com,
www.inbasutula.com, www.siruvallagam.com, www.chennainetwork.com, www.kovainetwork.com,
www.madurainetwork.com, www.trichynetwork.com, www.nellainetwork.com, www.salemnetwork.in,
www.indiainfolibrary.com, www.wowcricket.com, www.gowthamathippagam.com